

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

21. De avaritia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Ge. 39. 9. facere, & precare in dominum meum? Quin pal-
lium, & adhuc facultates omnes, honorem, vi-
ram ipsam posthabebo, ut mereat, uti Ioseph
ad regnum Ægypti, ita ipse ad complexum cæ-
lestis Sponsi per studium castitatis aliquando
pertingere.

MEDITATIO XXI.

De Avaritia.

PUNCTUM PRIMUM.

Avaritiã
 pecca-
 tur.

1.

2.

3.

1. Tim. 6.

10.

4.

5.

Ephes. 5.

5.

Col. 3. 5.

Quid sit Avaritia. 1. Est inordinata appetitio
 divitiarum. Peccatur autem. 1. Si aliena
 concupiscat, contra præceptum decimum, vel
 etiam sibi usurpet, invito domino, contra septi-
 mum. 2. Si malè utatur propriis non impertiens
 egentibus, quando ex iustitia, vel ex charitate
 misericordiãque tenetur. 3. Si nimio studio fe-
 ratur, ut propterea negligat alias obligationes
 quibus tenetur: vel admittat aliqua alia pecca-
 ta, ut sunt mendacia, perjurya, fraudes, vio-
 lentia. Nam *Radix malorum omnium est cupidi-*
tas. teste Paulo. 4. Si voto paupertatis adstri-
 ctus usurpet sibi aliquid de communibus abs-
 que Superioris licentia, vel alienet, dando,
 vel donatum accipiat sine ejusdem facultate,
 vel si concessis utatur affectu inordinato tan-
 quam propriis, vel si queratur & murmuret, cum
 subtrahuntur. 5. Si quis opera virtutis exercent
 præcipuè sine lucri vel lucri causã omittat exer-
 cere. Avaritia vocatur à Paulo *Idolorum servitus,*
 quia,

quia, tanquam Deo cuidam, servitur cupiditati, & omnia ejus causâ fiunt: Absit à me hæc impietas.

PUNCTUM II.

Poenæ avari. 1. Ipsa avaritia est avari ultor, Dána 3°
 miserrima servituti illum premens, quam 1.
 sentit in conquirendis tuendisque bonis. Item Sibi ipse.
 tanquam spinæ animam illius pungunt, tum
 curæ, tum remorsus conscientiæ, ut nec terre-
 nis quiete fruatur, & cælestia amittat; velut
 Judas avarus, qui inter cælum & terram me-
 dius crepuit. 2. Solet eam Deus in hac vita pu- 2°
 nire: ut Achan, quòd surripuisset de spoliis, Deus ul-
 jussu Dei lapidatus est; Nabal, quòd Davidi tunc tor.
 egenti denegasset subsidium, Deo animad-
 vertente, extinctus est, Iezabel ob adeptam vi-
 neam, Deo disponente, à canibus devorata est;
 Ananias & Saphira ob partem pretii defrau-
 datam conciderunt repente mortui: Giezi, ob
 accepta munera contra Elisæi mandatum, le-
 profus evasit; Judas furari solitus de oblatiis,
 & magistri venditor ex avaritia factus, suspen-
 dio voluntario interiit. Et ecce quomodo hæc
 pestis omne genus hominum corripit, à Regi-
 bus usque ad Apostolum? 3. Æterna subsequetur 3°
 eos egestas, qualis illa Epulonis: & memo- Infero.
 ria prioris abundantia excruciat magis.

PUNCTUM III.

Præmia virtutis opposita. 1. Duobus modis Avaritia
 avaritia vincitur, vel frænando inordinatum vincitur

Mortifi-
catione.

appetitum habendi, vel renunciando rebus habitis & speratis; quò sic appetitus ipse ab animo radicitus evellatur. Uterque modus potest intelligi per paupertatem spiritus, cui promittitur regnum cœlorum, sive hoc sit vita æterna,

Rom. 14.
17.

sive, quod Paulus etiam vocat regnum cœlorum in hac vita, *Iustitia, pax, gaudium in Spiritu Sancto*. Est autem iustitia meliorum divitiarum copia, nempe bonorum operum. Pax autem est à molestarum curarum perturbatione quies, quales ingerit avaritia: denique gaudium spirituale à pacata conscientia.

2.
Liberalitate.

Qui victa cupiditate distribuit sua liberaliter in pauperes, Deum erga se liberalem experietur, tum in temporalibus, tum in spiritualibus bonis refundendis, sicut promisit: *Date & dabitur vobis: mensuram bonam & confertam, & coagitatam; & supereffluentem dabunt in sinum vestrum*. Addit: *Eadem quippe mensura, quâ mensi fueritis, remetietur vobis*. Quasi dicat: Si vestra creverit liberalitas: etiam divina erga vos, quibus suffragatur Sapiens: *Alii dividunt propria & ditiones fiunt: alii repetunt non sua, & semper in egestate sunt. Anima, qua benedicit, impinguabitur: & qui inebriat, ipse quoque inebriabitur*.

Luc. 6.
38.

3.
Præmio
cœlesti.

Pro 11.
24.

Peculiare præmium iis promittitur, qui de facto omnia sua relinquunt, centuplum in hac vita, & postea æternum, cum prærogativa confidendi ad iudicandum tribus Israël. Tu qui propter nos egenus factus es, & in testimoniū nudus voluisti, aufer à me omne caducum desiderium, ut tuæ opulentiaæ particeps in cœlo fiam!

Con-

Concipiendi sunt affectus in primo puncto indicati. 1. Ut habitis contentus sim, quamvis modicis: neque appetam aliena. 2. ut iisdem bene utar, & liberaliter in pauperes. 3. ut sine affectu habita possideam, quasi non habens. 4. Ut libenter etiam experiar defectum, causa Christum imitandi. 5. Serviam Deo non ob temporalia, sed quia dignus est, & ut assequar æterna.

Proposita quinque.

MEDITATIO XXII.

De Ira.

PUNCTUM PRIMUM.

Ira est appetitus inordinatus vindictæ, cum accensione sanguinis circa cor. Peccatur 1. mente, si concipiat odium personæ offendentis, si ulcisci proponat, si saltem desideret ei quidpiam mali evenire, si gaudeat de malo eveniente, aut tristetur. de illius bono. 2. Peccatur verbo, cum ex affectu vindictæ prorumpitur in convitia, aut detractionem, aut imprecationes malas, aut contentiones, rixasque verborum. 3. Opere, cum ex vindicta infertur aliquod damnum in corpore aut rebus, propria auctoritate: vel si à Magistratu flagitatur, id fit ex odio personæ; non sincero amore justitiæ: vel si inexorabilis planè homo sit ad condonandum. Porro ex ira existunt lites, factiones, bella.

1.

Ira cogitationis.

2.

Verbis.

3.

Operis.

Irae affinis est impatientia, quæ propriè non est appetitus vindictæ, sed immoderata tristitia ex

4.

Impatientia.

ex